

799

M200/6662

62

Kopie
art. 792 GW
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

1989

Ø

Uitgifte

Repertoriumnummer 2015 / 3534
Datum van uitspraak - 28-04-2015
Rolnummer 2013/AR/697

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR
	LR	BURSS
	LR	ZOZ.
	ONTVANGEN DD	KC
	13 MEI 2015	

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Eindarrest
(Bevestiging)

Hof van beroep Brussel

Arrest

1^e kamer,
burgerlijke zaken

Aangeboden op 6 MAI 2015
Niet te registreren
D'HOOGHE

COVER 01-00000168200-0001-0010-01-01-1

INZAKE VAN :

De **GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET GRONDGEBIED VAN DE PROVINCIE LIMBURG**, als wettelijke opvolger van de Gemachtigde Ambtenaar voor de Provincie Limburg, waarvan de burelen gevestigd zijn te 3500 HASSELT, Koning Astridlaan 50 bus 1,

eiser tot cassatie van een arrest gewezen op 10 juli 2008 door het hof van beroep te Antwerpen, appellant tegen een beschikking uitgesproken door de Besalgrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren op 21 juni 2007,

vertegenwoordigd door Meester LENAERS loco Meester Lieve DEHAESE, advocaat te 3500 HASSELT, Luikersteenweg 187,

28-04-2015

TEGEN :

1) Mevrouw , wonende te

2) Mevrouw , wonende te ,

verweersters in cassatie, geïntimeerden, vertegenwoordigd door Meester D. VANDENBULCKE, advocaat te 3090 OVERIJSE, Brusselsesteenweg 506,

Gelet op de stukken van de rechtspleging, inz.:

- de dagvaarding na cassatie, bij exploit van 19 maart 2013 ten verzoeken van de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur aan de consorten betekend, op 5 april 2013 ter griffie van het hof neergelegd;
- de tweede, tevens syntheseconclusie van appellant, op 28 februari 2014 ter griffie neergelegd;
- de tweede syntheseconclusie van geïntimeerden, op 17 maart 2014 ter griffie neergelegd.

Gehoord de advocaten van partijen ter openbare terechtzitting van 16 maart 2015 en gelet op de neergelegde stukken.

I. Procedure

1. Geïntimeerden zijn eigenaars van een eigendom gelegen te
deelgemeente , nummers
, percelen gelegen in agrarisch gebied.

28-04-2015

Bij vonnis van 19 november 1988, gewezen op tegenspraak, heeft de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren (5de kamer) geïntimeerden solidair veroordeeld o.m. tot het herstel van het perceel in de oorspronkelijke staat, waarbij zij een zwembad met douche en sauna alsmede bergplaats, opgericht zonder vergunning, dienden af te breken binnen de termijn van één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van het vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 123,95 euro (5.000 BEF) per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn. Geïntimeerden werden tevens veroordeeld tot betaling van de kosten van het geding.

De aanvragen tot regularisatie door geïntimeerden ingediend werden allen afgewezen.

2. Geïntimeerden stelden hoger beroep in.

Bij arrest van 14 januari 2002, gewezen op tegenspraak, heeft het hof van beroep te Antwerpen (eerste kamer bis) het bestreden vonnis bevestigd.

PAGE 01-00000168200-0003-0010-01-01-4

Zowel het vonnis als het arrest werden aan geïntimeerden betekend bij exploit van 19 maart 2004.

3. Bij exploit van 1 juni 2005 heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een bevel laten betekenen aan geïntimeerden tot betaling van de dwangsom van 123,95 euro per dag vanaf 1 december 2004 tot en met 31 mei 2005, of 22.558,90 euro + interesten en kosten.

4. Op 11 juli 2005 heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ten laste van geïntimeerden uitvoerend beslag op roerend goed gelegd tot beloop van deze dwangsommen.

28-04-2015

5. Bij exploit van 8 augustus 2005 hebben geïntimeerden verzet aangetekend tegen voornoemd uitvoerend beslag. Zij vorderden het beslag nietig en van generlei waarde te verklaren.

Op 14 oktober 2005 hebben geïntimeerden aan de diensten van appellant gemeld dat zij tot herstel waren overgegaan. Bij p.v. van 8 november 2005 heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vastgesteld dat het herstel van de plaats inderdaad volledig was uitgevoerd: *"het wederrechtelijk opgerichte zwembad met douche, sauna en bergplaats werden inmiddels volledig afgebroken, en dit met inbegrip van de funderingen."*

Bij beschikking van 21 juni 2007, waarvan geen betekening wordt voorgelegd, heeft de beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren het verzet van geïntimeerden ontvankelijk en deels gegrond verklaard en voor recht gezegd *"dat de dwangsom waarvoor bevel tot betaling werd gedaan enkel verbeurd is vanaf 19 maart 2005"*. Hij verklaarde de vordering voor het overige ongegrond en veroordeelde elke partij tot de helft van de kosten.

De beslagrechter oordeelde dat het arrest van 14 februari 2001 slechts betekend was op 19 maart 2004 zodat de dwangsom pas een jaar na deze datum was beginnen lopen.

6. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur stelde op 13 augustus 2007 hoger beroep in.

Bij arrest van 10 juli 2008 heeft het hof van beroep te Antwerpen (3de kamer) het hoger beroep ongegrond verklaard en het incidenteel beroep (m.b.t. een periode die niet vervat was in het uitvoerend beslag) zonder voorwerp.

Het hof oordeelde dat de dwangsomrechter een termijn van een jaar had bepaald zoals bedoeld in artikel 1385bis, 4de lid Ger. W., termijn die pas een jaar na de betekening, zijnde op 19 maart 2005, verstreek. De dwangsom kon te dezen slechts verbeuren na verloop van één jaar na de betekening. Het hof heeft het hoger beroep dan ook ongegrond verklaard.

7. Bij arrest van 11 januari 2013 heeft het Hof van Cassatie het arrest van 10 juli 2008 vernietigd en de zaak naar het hof van beroep te Brussel verwezen.

28 -04- 2015

Het Hof oordeelde:

1. *Krachtens artikel 1385bis, vierde lid, Ger. W. kan de dwangsomrechter tevens bepalen dat de veroordeelde pas na verloop van een zekere termijn de dwangsom zal kunnen verbeuren. Het staat aan de rechter te bepalen of hij naast de uitvoeringstermijn ook een respijftermijn toekent.*
2. *Wanneer de rechter enkel beslist dat de uitgesproken veroordeling moet uitgevoerd zijn binnen een bepaalde termijn, dit onder verbeurte van een dwangsom, dan verleent hij de schuldenaar uitsluitend een uitvoeringstermijn en geen respijftermijn. Daaruit volgt dat na het verstrijken van de uitvoeringstermijn niet nog bijkomend eenzelfde respijftermijn begint te lopen vanaf de betekening.*
3. *Het arrest dat anders beslist, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht.*

8. Na cassatie vordert de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur om de bestreden beschikking van de beslagrechter teniet te doen, het oorspronkelijk verzet van geïntimeerden af te wijzen en geïntimeerden te veroordelen tot terugbetaling aan appellant van 16.104,79 euro (bedrag dat appellant op 8

augustus 2008 onder voorbehoud van voorziening in cassatie aan de raadsman van geïntimeerden had gestort).

Appellant vordert ook de gerechtskosten van het geding.

9. Na cassatie concluderen geïntimeerden in hoofdorde tot de ongegrondheid van het hoger beroep met veroordeling van appellanten tot betaling van de gerechtskosten.

Zij vragen in ondergeschikte orde twee prejudiciële vragen te stellen aan het Benelux Gerechtshof en in dit geval de beslissing over de gerechtskosten aan te houden.

Geïntimeerden stellen geen incidenteel beroep in

28-04-2015

II. Beoordeling

10. Het hoger beroep werd tijdig en regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

11. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur stelt terecht dat de dwangsommen principieel verschuldigd zijn vanaf 1 december 2004, gelet op het exploit van bevel van 1 juni 2005 tot betaling van de dwangsom in de periode van 1 december 2004 tot en met 31 mei 2005 (periode van zes maanden voorafgaand aan het bevel).

De dwangsommen zijn immers niet slechts verschuldigd vanaf 19 maart 2005 (een jaar na betekening, zie randnummer 2). Op dit punt sluit het hof zich bij de motieven van het verwijzingsarrest van het Hof van Cassatie aan, alsook bij de motieven van het arrest van 25 juni 2002 van het Benelux Gerechtshof (P. & B. 2003, 37 met conclusie J. du Jardin).

De dwangsommen zijn verschuldigd een jaar na het in kracht van gewijsde treden van het vonnis dat de dwangsommen oplegt, dit is op 14 januari 2002, en na de betekening loopt er geen nieuwe termijn van een jaar, zoals

geïntimeerden voorhouden (in die zin Benelux-Gerechtshof 11 februari 2011, Zaak V. tegen Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, R.W. 2011-12, 1073, met noot K. Wagner).

12. Ten gronde stellen geïntimeerden dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur niet het bewijs levert dat de herstelmaatregel niet was uitgevoerd ten laatste op 19 maart 2004.

Op grond van het principe "*actori incumbit probatio*" moet de partij die beweert dat de dwangsom verbeurd is, bewijzen dat aan de voorwaarden voor de verbeurte van de dwangsom voldaan is (vgl K. Wagner, Dwangsom, APR 2003, p. 98, nr. 99).

28 -04- 2015

Het behoort dan ook aan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur te bewijzen dat, in de periode van 1 december 2004 tot en met 31 mei 2005, de geïntimeerden in gebreke waren de herstelmaatregel uit te voeren. Het bewijs van dit feit kan met alle middelen van recht worden geleverd, getuigen en vermoedens inbegrepen. Het komt bijgevolg niet geïntimeerden toe te bewijzen dat zij de herstelmaatregel hadden uitgevoerd en dat de dwangsommen bijgevolg niet verschuldigd zijn.

13. Te dezen haalt appellant volgende gegevens aan:

- geïntimeerden hebben voor het eerst op 14 oktober 2005 aan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur meegedeeld dat zij tot herstel waren overgegaan;
- uit het p.v. van vaststelling d.d. 8 november 2005 blijkt dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur inderdaad heeft kunnen vaststellen dat het zwembad met douche en sauna en de bergplaats afgebroken waren;
- het feit dat geïntimeerden niet eerder dan 14 oktober 2005 tot herstel waren overgegaan, blijkt bovendien uit de historiek van het dossier nu zij (1) in april 2005 hoger beroep hebben ingesteld bij de bestendige deputatie tegen de beslissing van de stad om de regularisatieaanvraag te weigeren, (2) eveneens in april 2005 appellant hebben gedagvaard voor de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren teneinde de opheffing van de dwangsom te horen bevelen, (3) op 6 juli 2005 hoger beroep hebben aangetekend bij de minister tegen de (impliciet ongunstige) beslissing van de bestendige deputatie waarbij hun hoger beroep tegen de beslissing van de stad om de

regularisatieaanvraag te weigeren, afgewezen werd, (4) dat geïntimeerden voor het hof van beroep te Antwerpen niet hebben betwist dat de herstelmaatregel nog niet was uitgevoerd.

Appellant houdt voor dat er minstens voldoende eenduidige en met elkaar overeenstemmende vermoedens zijn dat in de betwiste periode de bevolen herstelmaatregel nog niet was uitgevoerd.

14. Geïntimeerden hebben inderdaad pas op 14 oktober 2005 aan het bestuur gemeld dat zij tot afbraak van het zwembad en de bergplaats waren overgegaan. Het blijkt niet dat zij voor deze datum gewag maakten van de uitvoering van de herstelmaatregel maar zij hadden weliswaar geen meldingsplicht.

28-04-2015

Het komt vreemd voor dat geïntimeerden niet onmiddellijk het bestuur hebben attent gemaakt op het feit dat zij de litigieuze constructies hadden verwijderd en dat zij de regularisatie zijn blijven aanvragen maar dit volstaat niet om te besluiten dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het bewijs levert van het uitblijven van uitvoering door geïntimeerden van de bevolen herstelmaatregel.

Het p.v. van 8 november 2005 impliceert niet dat, voor de vaststelling, de litigieuze constructies niet verwijderd waren. Geïntimeerden doen terecht gelden dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur over ruime mogelijkheden beschikt om de concrete situatie te laten vaststellen, vooral indien hij een vordering instelt tot betaling van beweerdelijk verbeurde dwangsommen.

Het hoger beroep is bijgevolg ongegrond en er is geen aanleiding om de voorgestelde prejudiciële vragen te stellen aan het Grondwettelijk Hof.

15. De gerechtskosten:

De gerechtskosten worden ten laste gelegd van appellant als in het ongelijk gestelde partij.

Conform de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof wordt appellant niet veroordeeld tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

Rechtsprekende na tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

28-04-2015

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond.

Veroordeelt appellant in de gerechtskosten van het hoger beroep, begroot

- in hoofde van hemzelf op € 631,91 (dagvaarding en rolrecht), en
- in hoofde van geïntimeerden op NIHIL.

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de burgerlijke eerste kamer van het hof van beroep te Brussel, op 28-04-2015

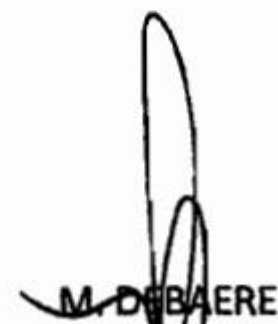
waar aanwezig waren en zitting hielden :

Astrid DE PREESTER,
Evrard JANSSENS DE BISTHOVEN,
Marc DEBAERE,
bijgestaan door Viviane DE VIS,

Voorzitter,
Raadsheer,
Raadsheer,
Griffier.

V. DE VIS

M. DEBAERE

E. JANSSENS DE BISTHOVEN

A. DE PREESTER

